

ҳақни инкор қилиш ва одамларни ҳақир санашдир», дедилар».

Иккисини Муслим ва Термизий ривоят қилишган.

رَأَى لَاحُذِي الْإِقَامِ مَسْوَءَ لَعْنَةِ لَاحِ صَبَّ لَاحُ نَعْنَعُ وَ
دَحْأُ نَجَالِ لُحْدِي الْوَيْامِ نَمْلَ دَرَّحَ بَحْلُ أَقْشَمِ وَبَلَقَ يَفْ دَحْأُ
ءَايُ رَبِّكَ نَمْلَ دَرَّحَ بَحْلُ أَقْشَمِ وَبَلَقَ يَفْ

Яна ўша кишидан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Қалбида бир дона ачитқи уруғи оғирлигида [иймони](#) бор одам [дўзах](#)га кирмайди. Қалбида бир дона ачитқи уруғи оғирлигида кибри бор одам жаннатга кирмайди», дедилар».

Иккинчидан, шариат биринчи келганга биринчи бўлиш ҳаққини беради. У эса ўша ҳаққни поймол қилган бўлади. Инсоннинг ҳаққини поймол қилиш шариатимизда [ҳаром](#) қилингандир. Бировнинг ҳаққини ейиш гуноҳ. [Ҳадис](#)ларда айтилганидек, ҳар бир инсоннинг ҳаққи Аллоҳ томонидан берилган. Бировнинг ҳаққига хиёнат қилган одам Аллоҳ таоло томонидан берилган ҳаққа хиёнат қилган бўлади.

Учинчидан, ўша навбатда турганларнинг қалбига озор берган бўлади. Аллоҳ таоло **“Аҳзоб”** сурасида марҳамат қилади:

دَقَفَ أَوْبَسَاتُكَ أَمْرِي غَبَاتٍ أَمْؤُومٌ لَأَوْ نِي نَمْؤُومٌ لَأَوْ نُؤُؤِي نِي دُّلَاو
□ أَنِّي بُّمِ أَمْثِلُ وَأَنَا تُهُبُ أَوْلَمَ تَحَا

58. [Мўмин](#) ва [мўмин](#)ларга, улар бирор нарса қилмасалар ҳам озор берадиганлар, батаҳқиқ, ўз устиларига очиқ бўҳтон ва гуноҳни олибдилар.

Ҳеч бир айбсиз мўмин эркак ва мўмина аёлга озор берганлар катта гуноҳ қилган бўладилар. Мўмин инсон Аллоҳ таолонинг ҳузурида энг қадрли инсондир. Аллоҳ таоло бошқа [оятлар](#)да Ўзи мўминларнинг [валий](#)си эканини таъкидлаб, айтиб қўйгандир. Кимки мўмин инсонга озор берса, очиқ-ойдин бўҳтон қилган бўлади ва шунга яраша жазосини олади. [Валлоҳу аълам!](#)